

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ
ΕΛΛΗΝΕΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

Σχετικά με ηλεκτρονική επιστολή που έλαβα από το ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΩΝ ΠΕΝΤΑΕΤΟΥΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ (pasorpi@yahoo.gr) με θέμα την έκκληση που διατυπώνεται στο υπόμνημά τους για ίση μεταχείρισή τους στα εργασιακά ζητήματα σε σχέση με το υπόλοιπο Πυροσβεστικό Σώμα.

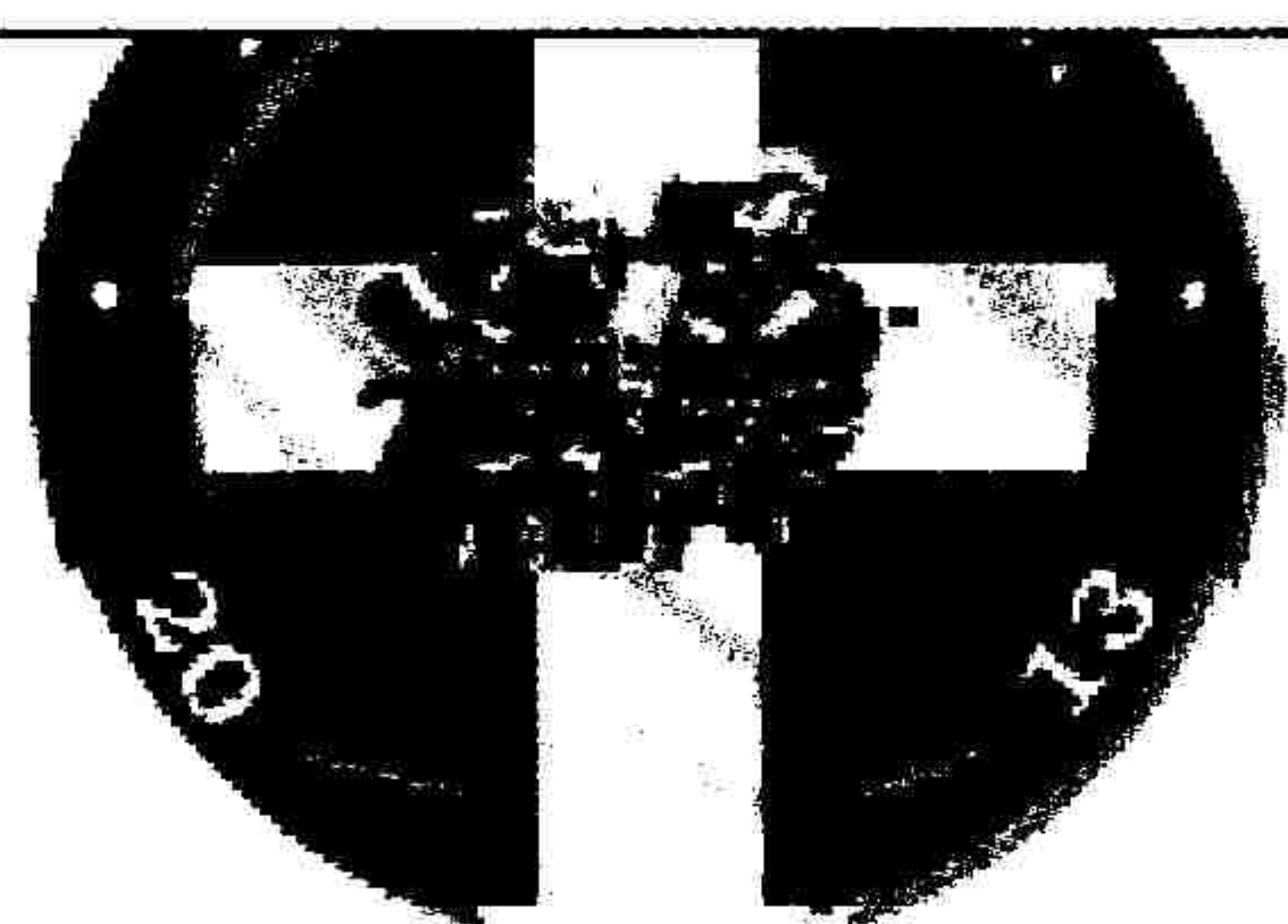
Ο Αναφέρων Βουλευτής,

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος

Γενικός Γραμματέας της Κ.Ο. των ΑΝ.ΕΛ.

Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

6 ελ 1+4

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ
ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΩΝ ΠΕΝΤΑΕΤΟΥΣ
ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ
(ΠΑ.Σ.Ω.Π.Π.Υ.)**

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Το Πυροσβεστικό Σώμα υπηρετεί τον πολίτη αδιαλείπτως από το 1926 με την ίδρυση του. Κατά την διάρκεια της δράσης του έως σήμερα έχει θρηνησει 47 Πυροσβέστες εν ώρα υπηρεσίας. Η δράση του Πυροσβεστικού Σώματος θεωρείται εν γένει ιδιαίτερη και επικίνδυνη καθότι καλείται να αντιμετωπίσει συμβάντα με μεγάλο βαθμό δυσκολίας, την προάσπιση του δασικού πλούτου της χώρας, την διατήρηση του αισθήματος ασφάλειας του αστικού ιστού αλλά και την οποιαδήποτε παροχή βοήθειας εντάσσεται στα καθήκοντα αυτού.

Παρά όμως αυτή την ιδιαιτερότητα του Πυροσβεστικού Σώματος έχουν αναπτυχθεί υψίστης σημασίας επιχειρησιακά προβλήματα τα οποία ποτέ δεν εξαλείφθηκαν με αποτέλεσμα ένας φορέας επί της προστασίας του πολίτη να λειτουργεί με ημίμετρα και το προσωπικό φιλότιμο του κάθε εργαζομένου. Με ένα επί της παρούσης υβριδικό καθεστώς όπου παρατηρούμε την ύπαρξη μόνιμου, πενταετούς υποχρέωσης, και εποχικού προσωπικού.

Στις 31/03/2011 ψηφίστηκε ο ν.3938/2011. Προϊόν συνδιαμόρφωσης των τότε συνδικαλιστών με την τότε πολιτική ηγεσία. Προσπάθησε να τακτοποιήσει τους μέχρι πρότινος εποχικούς Πυροσβέστες στο σύνολό τους. Στην πραγματικότητα έφερε για πρώτη φορά στο Πυροσβεστικό Σώμα έναν υβριδικό θεσμό που δεν μπόρεσε να αφομοιωθεί και συνεχίζει τρία χρόνια μετά να το βασανίζει. Στην παραπάνω παράλογη κατατόμιση του προσωπικού έρχεται και ο διαχωρισμός των Πυροσβεστών πενταετούς υποχρέωσης σε κατηγορίες πρώην εποχικών και ιδιωτών με βάση τα κριτήρια πρόσληψης καθότι οι μεν πέρασαν στον διαγωνισμό με ελαστικά κριτήρια και μειωμένα προσόντα και οι δε προσλήφθηκαν ακριβώς όπως το μόνιμο πυροσβεστικό προσωπικό με την τέλεση όλων των διαδικασιών που ορίζονται για την κατάταξη δοκίμων Πυροσβεστών.

Η τριχοτόμηση αυτή που δημιουργήθηκε και αποσκοπούσε σε παλαιά κομματικά συμφέροντα αφόπλισε το Πυροσβεστικό Σώμα από βασικές αρχές λειτουργίας, καθότι οι μεν εποχικοί συνάδελφοι δουλεύουν επί συναπτά έτη από 4 έως 8 μήνες οι δε πενταετούς υποχρέωσης δεν δύναται να εργαστούν βράδια και αργίες, που τους καθιστά επιχειρησιακά ανενεργούς, καθότι και δεν προβλέπονται οι ανάλογες πιστώσεις. Οι λιγοστές πιστώσεις που εγκρίνονται γίνονται μόνο με γνώμονα την αντιτυρική περίοδο και επαρκούν μέχρι τα πρόθυρα της λήξης αυτής. Έτσι δημιουργείται μια καταχρηστική υπαλληλική σχέση μεταξύ Πυροσβεστικού Σώματος και Πυροσβέστη που φέρνει σε θύμηση παλαιότερες κομματικές τακτικές εξάρτησης.

Επίσης ο θεσμός του πενταετούς υποχρέωσης Πυροσβέστη εγκλωβίστηκε θεσμικά και λειτουργικά από γραφειοκρατικές διατάξεις που μείωσαν ακόμα περισσότερο την επιχειρησιακή αξία αυτού του κλάδου καθότι και σύρραξαν τον ορισμό της **επικουρικότητας** στο καθηκοντολόγιο αυτών. Στην ουσία και στην πράξη όμως ουδεμία επικουρικότητα μπορεί να υπάρξει στο πυροσβεστικό έργο καθότι και η λειτουργία και η επιτυχία ενός πληρώματος πυροσβεστικού οχήματος έγκειται στην άριστη συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ των επιχειρούντων.

Σε όλα αυτά προστίθεται η μη συμμορφωμένη με τις διαταγές του αρχηγείου εργασία μας και η χρήση μας κατά τη διάρκεια όλου του έτους σε νυχτερινές ώρες, αργίες και εξαιρέσιμα αφού ώρες δίνονται περιορισμένες κατά την αντιπυρική μόνο περίοδο και δεν αρκούν για να καλυφθούν οι ανάγκες των υπηρεσιών. Έτσι ανά την Ελλάδα οι Πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης **εργάζονται παράτυπα** είτε με την πίεση είτε με την υπόσχεση έξτρα ημερών ανάπαυσης από την εκάστοτε διοίκηση. Με αυτήν την τακτική αποκρύπτονται οι πραγματικές υπηρεσιακές ανάγκες και δίνεται στην πολιτική ηγεσία αλλά και στον πολίτη στον οποίον έχουμε χρέος η εντύπωση ότι το Σώμα είναι πλήρες και λειτουργεί απρόσκοπτα.

Παραδείγματα κατά το δοκούν αξιοποίησης μας είναι επιπροσθέτως:

- συνάδελφοι καλούνται να συμπληρώσουν τις ώρες που δεν δούλεψαν κατά τις αργίες, σε άλλο αργότερο χρόνο ενώ το ενιαίο μισθολόγιο δεν προβλέπει εργασία κατά τις αργίες.
- σταθμοί που δουλεύουν εικοσιτετράωρο, κατά συνέπεια δεκαεξάωρο για τους Πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης, σπάνε το ωράριο βάζοντας τους να δουλέψουν κάποιες μέρες 11π.μ-7μ.μ με σκοπό τη στελέχωση περιπολικών οχημάτων, όχι όμως αυτό των μονίμων συναδέλφων.
- αδυναμία των Πυροσβεστών πενταετούς υποχρέωσης να ακολουθήσουν τις βάρδιες των σταθμών. Αποτέλεσμα να υπάρχει μεγάλη δυσκολία να προκύψει σταθερό εβδομαδιαίο πρόγραμμα. Έτσι σε πολλές περιπτώσεις μαθαίνουν την προηγούμενη ημέρα την αυριανή τους βάρδια, χωρίς να μπορούν να οργανώσουν έτσι το πρόγραμμά τους.
- πολύ συχνές περιπτώσεις παράνομης εργασίας, όπου κάποιος συμβάν στις 9μ.μ για παράδειγμα μπορεί να λήξει στις 11μ.μ. Είναι φυσικό από την μεγάλη διάθεση προσφοράς αλλά και κατ' ανάγκη από την έλλειψη προσωπικού οι Πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης να παραμένουν στο συμβάν. Χωρίς όμως αυτό να καταργεί ότι δουλεύουν υπερωριακά χωρίς να αμείβονται και χωρίς αυτό να καταγράφεται κάπου ώστε να φανούν κάπου αυτές οι ελλείψεις.

Οι Πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης στην ουσία **αποτελούν δεύτερης κατηγορίας** προσωπικό με την εργασιακή τους αξιοπρέπεια να καταπατάται πολλές φορές. Τα παραπάνω είναι κατά τη γνώμη μας αντίθετα με το άρθρο του συντάγματος για την αρχή της ισότητας στην εργασία. Ένστολο προσωπικό με τόσο σημαντικό καθήκον, που επιτελεί το ίδιο βαρύνουσα σημασίας έργο και έχει τον ίδιο σκοπό στο σύνολό του, δεν γίνεται να διαχωρίζεται και να εργάζεται υπό διαφορετικούς όρους, αμοιβές και

Παρά όμως την ουσιαστική και απολύτως όμοια προσφορά των Πυροσβεστών πενταετούς υποχρέωσης με αυτή των μόνιμων συναδέλφων υπάρχει άλλη μια κατάφορα αδικία επί του μισθού αυτών.

Ως προς τις αποδοχές μας ενταχθήκαμε στο **ενιαίο μισθολόγιο** και όχι στο ειδικό που εντάσσονται οι μόνιμοι συναδέλφοι πράγμα που αποτελεί παραφωνία συνολικότερα στον κλάδο των ένστολων. Συνέπεια αυτού, λόγω του υψηλού κόστους που αυτό ορίζει για εργασία κατά τις νυχτερινές ώρες, αργίες, εξαιρέσιμα, είναι να μην εργαζόμαστε αυτές τις ώρες και να υπολειμνύει το Σώμα. Θίγεται άλλη μια φορά η ισότητα στην εργασία καθώς οι Πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης έχουν πολύ μικρότερες απολαβές από το μόνιμο προσωπικό.

Επί της προσωπικής μας ασφάλειας αν και καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε ιδιαίτερα και επικίνδυνα συμβάντα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την κωλυσιεργία της φυσικής μας ηγεσίας να μας προστατέψει επαρκώς. Μετά από τρία χρόνια υπηρεσίας δεν μας έχουν δοθεί όλα τα **Μέσα Ατομικής Προστασίας** με αποτέλεσμα και εμείς να κινδυνεύουμε αλλά και η ασφάλεια του πολίτη. Το γεγονός ότι νεοπροσληφθέν προσωπικό που διορίστηκε δύο χρόνια μετέπειτα από εμάς έλαβε όλα τα μέσα ενώ επί 3 χρόνια η ασφάλεια μας ετίθετο σε κίνδυνο και συνεχίζει ακόμα λαμβάνεται από εμάς το λιγότερο ως βαριά αμέλεια από το Αρχηγείο εις βάρος των Πυροσβεστών πενταετούς υποχρέωσης.

Επιπροσθέτως η ανομοιογένεια μεταξύ αντικειμενικά ίδιου προσωπικού συνεχίζει ακόμα και σε απλούστερα θέματα όπως αυτό της βαθμολογικής εξέλιξης, της άδειας που δικαιούται το προσωπικό, ακόμα και τις εξαιρέσεις για την εργασία εκτός Σώματος όπως προβλέπει ο εσωτερικός κανονισμός Πυροσβεστικού Σώματος.

Συγκεκριμένα:

Ο ν.3938/2011 μας δεσμεύει σε μια στασιμότητα με αποτέλεσμα μετά την ενδεχόμενη μονιμοποίηση μας αρκετοί από εμάς να έχουν **μηδαμινές πια ευκαιρίες για εξέλιξη** και συμμετοχή σε παραγωγικές σχολές. Είναι άδικο και αποτελεί απώλεια για το Αρχηγείο να μην δίνει τη δυνατότητα εξέλιξης σε ένα μέρος από το πιο αναβαθμισμένο μορφωτικά προσωπικό του. Άλλο ένα κομμάτι του νόμου 3938/2011, μετά τις τοποθετήσεις, που αδιαφορεί για τους εξακόσιους ιδιώτες αφού οι διαμορφωτές του είχαν τακτοποιήσει τις τοποθετήσεις τους ενώ λίγο ενδιαφέρονταν για τις παραγωγικές σχολές λόγω των ηλικιακών ορίων.

Η **εργασιακή μας αβεβαιότητα** μετά το πέρας της πενταετίας και το γεγονός ότι δεν μπόρεσε κανένας μέχρι τώρα να μας επιβεβαιώσει ότι στη λήξη της θα μονιμοποιηθούμε βάση νόμου ή ακόμα ότι θα παραμείνουμε στο Σώμα.

Στους μόνιμους πυροσβέστες δίνεται **κανονική άδεια 30 ημερών (+4 ημέρες οδοιπορικά)** και 7 ημέρες βραχεία (+4 ημέρες οδοιπορικά) άδεια καθ' όλο το έτος ενώ ανά την Ελλάδα υπάρχουν διοικήσεις που χορηγούν 24 ημέρες στους Πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης. Επίσης δίνεται **άδεια ανατροφής τέκνου** καθώς και **άδεια κηδείας** από την οποία αποκλείονται οι Πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης, στους οποίους επίσης δεν δίνεται η δυνατότητα **εργασίας εκτός Σώματος** για διδασκαλία ή άλλες εργασίες όπως αυτή δίνεται στο μόνιμο προσωπικό.

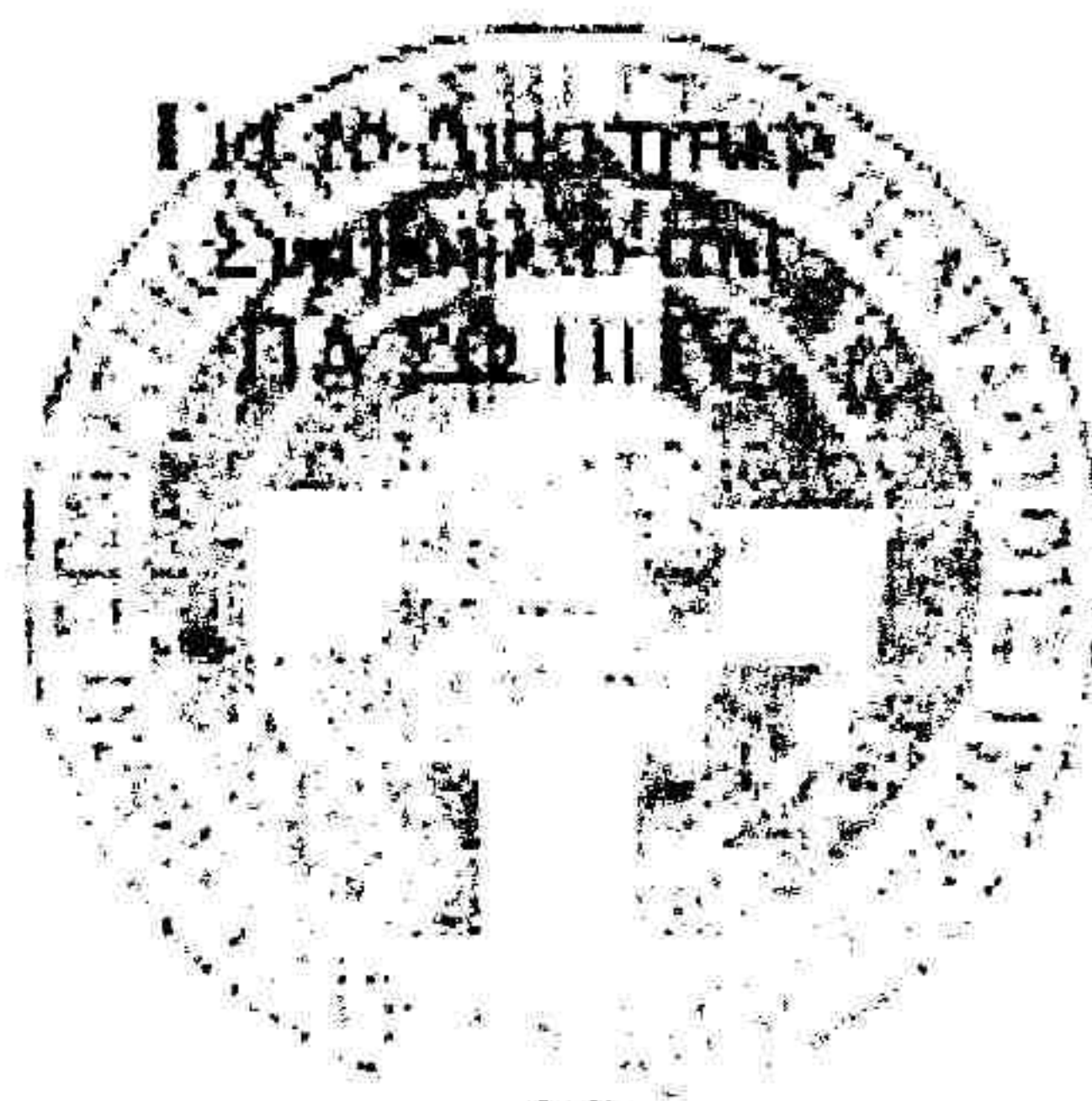
Έχουν περάσει 3 και πλέον χρόνια από την πρόσληψή μας και δεν υπάρχει καμία βελτίωση σε κανέναν τομέα του εργασιακού μας βίου. Οι αδικίες που έχει επιφέρει ο ν.3938/2011 πρέπει άμεσα να λυθούν στα πλαίσια της εργασιακής ισότητας που απορρέουν από τις αρχές ισονομίας και δικαιοσύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι Πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης από την μεριά τους δρουν εξ' αρχής στην πρώτη γραμμή του Σώματος, σωματικά, ψυχικά και επιχειρησιακά, μάχονται με όλες τους τις δυνάμεις και με μεγάλη διάθεση προσφοράς και περιμένουν από τη φυσική και πολιτική τους ηγεσία να μεριμνήσει για αυτούς.

Προσδοκούμε την αντιμετώπιση μας ως ίσο προσωπικό, προσωπικό που έχει την ανάλογη εκτίμηση που του αξίζει. Ευελπιστούμε στην άμεση και ορθή διευθέτηση του εργασιακού μας χάους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΑΛΚΟΤΑΡΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ